

Vas Gergely képviselő urnak, hogy a szegediek számára fontos ügy sikere érdekében önkéntesen vállalkoztak a küzdelemre és abban lelkesen részt is vettek, úgy látom, mindenkit kielégítő eredménnyel — fejezte be dr. Tóth Béla.

A tájékoztatóból kiderül, hogy a szegedi paprika külön elnevezését sikerült fenntartani, bár az elnevezés új formája távolról sem biztosítja a szegedi paprika számára azokat a teljesen jogos előnyöket, amelyeket hosszú évtizedek céludatos munkájával kiharcolt Szeged mezőgazdasága, ipara és kereskedelme a szegedi paprika számára. Annál nagyobb aggodalmakat kelthet az a tény, hogy a rendelet kiadása és életbe léptetése —

befejezett elhatározás

és a földművelésügyi minisztérium

már csak a rendelet végrehajtási utasításához

Kéri majd ki az érdekeltségek véleményét.

Mint megírtuk már, a törvényhatósági bizottság tagjainak egyik tekintélyes csoportja mozgalmat indított

a rendkívüli közgyűlés

sürgős összehívása érdekében. Az összehívást kérő ívet már átadták a polgármesteri hivatalnak és az előkészítő bizottság hivatkozva azokra a rendkívül fontos szegedi érdekekre, amelyek ehhez a kérdéshez fűződnek, nyomatékkal kéri a közgyűlés Szegeden tartózkodó tagjait, hogy menjenek fel a polgármesteri hivatalba és itt írják alá az ívet. A törvény értelmében ugyanis a közgyűlés összehívását csakis olyan íven lehet kérni, amelyet a polgármesteri hivatalban írta alá a kérelmezők.

Növényvédelmi osztály a földművelésügyi minisztériumban

Budapest, július 17. A MTI jelenti: Darányi Kálmán földművelésügyi miniszternek régi elhatározása, hogy a növényvédelmi és gyógynövény-

1a 2 éves teljesen száraz körishasáb és körisdorong tűzifa kapható Nemzeti Hitelintézet rt. uszályairól. Előjegyzés Nemzeti Hitelintézet rt. Széchenyi-ter 3. sz. alatt.

forgalmi ügyek ellátását más alapokra fektesse. Ismeretes, hogy annakidején a gyógynövényforgalom ügyeinek intézését külön iroda végezte, amelynél az azt megalkotó kormánytényezők azt a szempontot kívánták érvényesíteni, hogy az állami adminisztráción bizonyos mértékben kívül álló szerv intézze a bizonyos vonatkozásokban erősen kereskedelmi jellegű ügyeket. Időközben a növényvédelem jelentősége megkívánta, hogy a növényvédelmi szolgálatot is megszervezzék és ezt az ügykört annakidején szintén az említett irodára bízták.

Figyelemmel a növényvédelem messze kiható jelentőségeire, célszerűnek látta, ha a jelenlegi növényvédelmi szolgálatnak szorosan állami ügyintézés alá való felvételét és ezért a minisztérium keretén belül külön ügyosztályt állított fel. Az ügyosztály felállítását feleslegessé tette az iroda működésének további fentartását. Az átszervezésre vonatkozó intézkedések már részben megtörténtek, részben pedig folyamatban vannak.

(A növényvédelmi és gyógynövényforgalmi iroda intézte eddig a szegedi paprika minősítési ügyeit is.)

A pletykák miatt az anya baltával halálrasedezte leányát

A vásárhelyi családi tragédia

(A Délmagyarország munkatársától.) Jelentette a Délmagyarország, hogy Vásárhelyen özv. Tóth Sándorné gyilkossági kísérletet követett el leánya, a 19 esztendőes Eszter ellen. Az anya merenyletéről a rendőrségi nyomozás újabb, borzalmas részleteket állapított meg.

Éjfél után két óraker, amikor a leány már mélyen aludt, Tóthné kiment a konyhába, elővette a sarokból a baltát, azzal visszament a szobába és rátámadt alvó gyermekére. Az anya teljes erejéből többször lecsapott az alvó leány halántékára és amikor már azt hitte, hogy végzett a leánnyal, a baltát a párna alá rejtette. Ezután látta csak, hogy leánya él, hörög. Nem volt már ereje, hogy újból megtámadja. Leült az ágy szélére és reggelig figyelte leánya vívódását. Reggel azután már nem bírta tovább idegekkel, kiro-

hant a szobából és az udvaron orvos után sikoltott. A kivonult mentők a leányt a kórházba vitték és beültették a kocsiba az anyát is, aki azután a mentőorvos kérdéseire bevallotta, hogy egy héten keresztül készült leánya meggyilkolására, mégpedig a szomszédok pletykái alapján. A szomszédok ugyanis elhitették az anyával, hogy Eszter rossz utra tévedt. A leány hiába védekezett a rosszindulatú pletykák ellen, anyja nem hitt neki és elkészült arra, hogy megöli gyermekét. Sokáig töprengett azon, hogy milyen módon végezzen a leánnyal, tegnapelőtt este jutott arra a gondolatra, hogy lebaltázza. A leány, aki az egyik gyárban dolgozott, egyedüli kereső volt, ő tartotta el keresetéből az anyját is.

Tóth Eszter állapota változatlanul súlyos, felépüléséhez nincs sok remény.

Péter sír

Irta FARKAS ANTAL

Az ágya tollvermébe süppedten feküdt és sárga csontbőrkezővel mutogatott az urának, hogy az almárium melyik tájkán találja meg a pénzt. A városból jött állatorvos ur megállt a pítvarban, hirtelen szivarra gyujtott, mert úgy érezte, hogy a szoba félig nyitvahagyott ajtóján fülledt, savanyu levegő árad felé.

Az ember megtalálta a pénzt és sietett vele az állatorvos urhoz. Eszre sem vette, hogy az asszony keskeny, vértelen ajka sirásra görbül. Amikor utolsó pillantást vetett arra a pénzre, amit keserves kinnal, sokszor fájdalmas takarékossgal kuporgatott össze.

— Tessék, tekintetes uram. Ezenfölül is köszönöm a fáradságát.

— Nincs mit, Péter barátom. Nyugodt lehet: a Riskának most már nem lesz semmi baja.

A Péter lelke tele csordult boldogsággal. Aztán ki is csöppent, amikor a tekintetes ur hozzátette ezt a megnyugtatót.

— Csak szorgalmasan rakják azt a vizes zsákot a hátára, oda, ahová mutattam. Pár nap múlva olyan egészséges lesz, mint amilyen volt. Ezért én felelek, én!

Ezt olyan büszkén, olyan határozottan mondta az állatorvos ur: mintha a világ összes teheneinek az élete az ő kezében volna. Aztán kezét adott és felült a kocsijára. A tanyaudvaron még visszakiabált Péternek:

— El ne hanyagolja a borogatást! Kár volna ezért a szép jószágért.

Péter kiabálva fogadkozott, hogy le se hunyja addig a szemét, míg a Riska lábra nem áll.

A gömbölyű állatorvos ur tovagördülő kocsijának zörgése behallatszott a beteg asszonyhoz. Jaj, most megy el az ő összekuporgatott pénze a háztól be a városba és nem jön vissza belőle egy fillérenyi sem soha, de soha! Pedig...

Most már nem bírta tovább: sirva fakadt. Eszterbe jutott, hogy mikor először szurt a melle, a háta és köhécselni kezdett, akkor mondta neki valamelyik ismerőse:

— Ne teketóriázz vele, hanem ereggy doktor-

hoz. Lásd, én is így voltam, aztán mingyárt doktorhoz küldött az uram. A doktor meg ideküldött, odaküldött, orvosságot adott és most is itt vagyok: kutyabajom, ha jóllakom!

Szólt is szegény Eszter az urának, de az gorbán visszaszólt neki:

— Mit homoltok azzal a doktossal! Csak ne hagyjátok el magatokat attól a kis köhögéstől. Az öreg Tar Istvánné már nyolcvan felé jár, mégis köhög. Te tán még tovább akarnál köhögni?

Amikor szegény Eszter arra célzott, hogy az ura talán sajnálja érte a pénzt, Péter még gorbább lett.

— Sajnálja a sajnáló fene! Mit sajnálnék? Hát van nekem csak egy garasom is doktorra, patikára? Nem elég az a sok adó? Ha tudtad, hogy nyavalyás vagy, mért nem maradtál otthon az anyádnál?

Péternek nem lehetett szólni: hirtelenharagu ember volt, aztán olyan előhasu gazda, akinek meg kell fogni minden garast, ha nem akarja, hogy kiszaladjon lába alól a föld, vagy ha azt akarja, hogy szaporodjon az a kicsi, ami van. Ebben a nagy igyekezetben kapott nyavalyát szegény Eszter is, de Péter észre sem vette ezt a maga nagy igyekezetétől, de még csak azt se látta meg, hogy az asszony fogy, egyre fogy.

Eszter úgy akart magán segíteni, hogy megakarit egy kis pénzt, aztán elmegy vele a doktorhoz, megkérdi, hogyan lehetne ebből hozzáfogni az egészsége megreparálásához? Istenkém, még nem olyan öreg, aztán a gyerekek is kicsinyek.

Hamar megakadt a spórolás, a garasok pengőkké felhizlalása, mert szegény Eszter ágyának esett.

Aztán egyéb csapások is érték Pétert: egyik lova megdögölt. Szinte megbolondult bele. Eszter megszánta és meggyóna neki, hogy van egy kis eldugott pénze erre meg arra, de ha már így történt, hát odaadja.

A ló árát éppen kifutotta. Hej, a csapás nem jár egyedül, atyámfiak!

Most meg a Riskával esett baj. Már háromszor is volt kint nála az állatorvos ur: nem csoda, ha fölzaporodott a kontó. Ki kellett volna fizetni, de Péternek nem volt pénze.

Eszter bevallotta, hogy az almáriumban, a fekete selyemkendő alatt van még valami: talán

elég lesz, de aztán semmi, de semmi...

Péter megtalálta a duggatott pénzt, oda is adta az állatorvos urnak és most ezt siratja a sovány, lázas asszony...

Az állatorvos ur szivarjával a füstje becsont a szobába és a beteg tüdejére szállt. Fojtogató köhögésbe fult a sírás. A gyerekek kint játszanak a tanyaudvaron...

Péter éppen most dicsekszik a szomszéd előtt, hogy az állatorvos ur megint itt volt és újra ember lesz a Riskából, de még milyen!

Bizony, akkor este elaludt szegény Eszter sírás nélkül, mukkanás nélkül, örökre elaludt.

Péter csak reggel vette észre, mert az egész éjszakát az istállóban, a tehén mellett töltötte, vízbe mártott zsákokat rakván a megjelölt helyre, amint azt az állatorvos ur parancsolta. A gyerekek pedig még most is jóízűen alszanak.

Megilletődötten állott meg a halott ágya előtt. Keresztény embernek ilyenkor nem illik káromkodni, annyi oka van is rá... Pedig de sok is van, édes jó Istenem! Egyik csapás a másik után és most még hozzá a temetés is!... Milyen költséges mulatság ez, de milyen!

Eszter ötlött: hátha erre is dugott el egy kis pénzt?

Az almáriumhoz szállt és szálankint rázogatót szét belőle minden ruhadarabot. Kidülledt szemmel leste a bankók hullását, de nem pottyant ki belőlük semmi, de semmi, csak néhány szál fehér virág az Eszter menyasszonyi koszorujából.

Vad indulattal taposott rájuk és mintha a halotthoz beszélne.

— Aki is lened van, hát a temetésedre nem tudtal spórolni??

Kisietett a szobából, hogy hírt adjon a szomszédoknak, Nem is nézett az ágyra. Nagy felindulásában a pitarajtót is úgy kivágta, hogy az ajtó az előtte sipakoló kispulykák közül mentem agyontaposott kettőt.

Péter fölkapta a kispulykákat, vízbe nyomta a fejüket, hogy magukhoz térjenek. Bizony, azok már nem tudták szót fogadni. Újabb csapás. Milyen szépen kapott volna ezekért is az őszi vásáron!

Most már nem győzte tovább: lerokkadt az eres alatti lócára és keservesen sírt...